

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת.פ. 67104-01-20

בפני כב' השופטים ר' פרידמן-פלדמן, מ' בר-עם, ע' שחם

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)

רחוב מנחם בגין 154, תל אביב 6492107

טלפון: 073-3924600 פקס: 03-5163093

להלן: "המאשימה"

- נ ג ד -

1. בנימין נתניהו

באמצעות עו"ד עמית חדד ואח', מרחוב וייצמן 2

(בית אמות), תל אביב 6423902 ;

טל: 03-5333313 פקס: 03-5333314

2. שאול אלוביץ'

3. איריס אלוביץ'

שניהם באמצעות עו"ד ז'ק חן ואח', מרח' וייצמן

2 (אמות מידה), תל אביב 6423902 ;

טל': 03-6932077 ; פקס: 03-6932082

4. ארנון מוזס

באמצעות ב"כ עוה"ד שרון קליינמן ואח'

מגדל ספיר, קומה 18

רחוב תובל 40, רמת גן 5252247

טל' 03-6120011 ; פקס 03-6121100

להלן: "הנאשמים"

עמדת המאשימה

1. בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 6.12.24 מתכבדת המאשימה להגיש את עמדתה כדלקמן.

2. לעמדת המאשימה אף בהתעלם משאלת מעמדו של יו"ר הכנסת בהליך דנא, יאמר כי בקשת יו"ר הכנסת כי מועדי עדותו של נאשם 1 יתואמו איתו, נעדרת כל בסיס משפטי, ועל כן יש לדחותה.

3. סעיף 8 לחוק חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם וחובותיהם, התשי"א-1951 (להלן "חוק החסינות") עליו מבוססת הבקשה, כלל אינו חל עוד על נאשם 1. על פי סעיף 4(ב) לחוק החסינות, לאחר שנאשם 1 משך את בקשת החסינות שלו ביום 28.1.20, ומשהוגש נגדו כתב אישום, הרי שדינו "לכל הכרוך באותה אשמה, כדין כל אדם". הוראה פוזיטיבית זו, הקובעת "עקרון עלי" לעניין זכויותיהם העודפות של חברי כנסת במשפט, קובעת כי משעה שנקבע שלחבר כנסת אין עוד חסינות, דינו של חבר כנסת - לכל הכרוך באותה אשמה - כדין כל אדם.

דהיינו: זכויותיו העודפות כחבר כנסת אינן חלות עוד ביחס לאותו הליך. הוראה זו נועדה לבטא את כלל היסוד במשפט לפיו "הכל שווים בפני החוק".

על בסיס סעיף זה נקבע בפסיקה כי "על-כן ניתן לעוצרו (ראו ב"ש (ת"א) 951/78 מדינת ישראל נ' רכטמן או למנוע יציאתו מהארץ (ראו ב"ש 5767/91 מדינת ישראל נ' לוי). עיכוב ביצוע גזר-הדין ייעשה על-פי הכללים הרגילים בעניין זה (ראו המ' 118/79 רכטמן נ' מדינת ישראל)", הציטוט מפסק דינו של הנשיא ברק בבג"ץ 11298/03 **התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ועדת הכנסת**, פ"ד נט(5) 865 (2005), עמ' 891 (ראו גם א' רובינשטיין, ב' מדינה "המשפט החוקתי של מדינת ישראל כרך ב: רשויות השלטון ואזרחות בעמ' 680).¹

4. לפיכך, הסעיף עליו מבקש יו"ר הכנסת להישען בבקשתו החריגה והתקדימית אינו רלוונטי לענייננו. זאת, נוכח ההסדר הספציפי העקרוני שנקבע בחוק החסינות לעניין חבר הכנסת שהוא נאשם בפלילים לעניין האשמה המיוחסת לו, כאמור בסעיף 4(ב) הנ"ל.

5. למעלה מן הדרוש יובהר כי חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב – 1982 (להלן "חוק סדר הדין הפלילי") מבחין – הבחן היטב – בין עדים לנאשמים בשורה של הסדרים הקבועים בו. כך בין היתר סעיף 161 לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי נאשם רשאי לבחור האם להעיד להגנתו אם לאו, ועדותו אינה "נדרשת" כאמור בסעיף 8 לחוק החסינות, המכוון לעדות של חבר כנסת בפני בית המשפט ושעניינו **בזימון עד על ידי בית המשפט** מכוח סעיף 106(א) לחוק סדר הדין הפלילי.

6. פרשנות מתחייבת זו עולה גם מסעיפים 126 ו-128 לחוק סדר הדין הפלילי, הקובעים כי על נאשם להיות נוכח בהליך שמתנהל כנגדו אלא אם שוחרר מחובתו זו על ידי בית המשפט. נאשם אינו נדרש, אפוא, להעיד במועד ספציפי שמצריך תיאום כמתואר בסעיף 8 לחוק החסינות, אלא להיות נוכח בהליך כולו. ממילא לא נדרש "לזמן" נאשם להעיד במשפט, כפי שמזמנים עד.

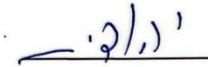
7. עוד יאמר כי תמוה מדוע הוגשה בקשה זו ערב תחילת פרשת ההגנה, ימים ספורים לפני תחילת עדותו של נאשם 1, ורק לאחר שבקשתו לצמצום מספר ימי עדותו ומשכס נדחתה. זאת בשעה שמועדי עדותו של נאשם 1 נקבעו על פי בקשתו עוד בחודש יולי שנה זו, מבלי שהעלה טיעון כאמור.

8. בנסיבות אלה מתבקש בית המשפט לדחות את בקשתו של כב' יו"ר הכנסת לתיאום מוקדם של דיוני בית המשפט הנכבד עימו.

9. באשר לבקשת נאשם 1 לשינוי מועד הדיון הקבוע ליום 12.12.24 ולהצעתו למועדים חלופיים, לא הוצג כל טעם של ממש לכך שבקשה זו באה בשלב מאוחר, במסגרת תגובה לבקשת יו"ר הכנסת ולא נפרשה במסגרת בקשתו מיום 4.12.24. ממילא לא הוצגה הצדקה משמעותית

¹ למען שלמות התמונה בלבד יצוין כי הפסיקה הנוכחת קדמה להיפוך ברירת המחדל במסגרת הרפורמה בחוק החסינות משנת 2005 ובה נקבע כי ניתן יהיה להעמיד חבר כנסת מכהן לדין פלילי, אלא אם כן הוא ביקש שתוענק לו חסינות ובקשתו נענתה בידי ועדת הכנסת ומליאת הכנסת. אלא שבכך אין כמובן כדי להעלות או ולהוריד לעניין משמעות הטקסט של "דינו כדיון" שבסעיף 4(ב) לחוק החסינות בו לא חל שינוי. מובן כי אם זהו מצב הדברים ביחס למעצרו חבר כנסת הנאשם בפלילים (אף בהינתן סעיף 3 לחוק החסינות בדבר חסינות בפני מעצר) כך הוא גם בוודאי ביחס לעדותו במשפטו כנאשם בפלילים (אף בהינתן סעיף 8 לחוק החסינות בדבר מועד למתן עדות).

לחרוג ממועדי הדיונים שנקבעו. בכל מקרה, לעמדת המאשימה, אין להיענות לבקשה אלא אם ניתן להיענות למועדים החלופיים שהוצעו.

יהודית תירוש-גרוס, עו"ד
מנהלת מחלקת ניירות ערך
פרקליטות מחוז ת"א
(מיסוי וכלכלה)

ד"ר אלון גילדין, עו"ד
מנהל מחלקה
בפרקליטות מחוז תל-אביב
(מיסוי וכלכלה)

ז' כסלו תשפ"ה, 08 דצמבר 2024